

“Wielki Dąb”

Z mitu “Święta Góra”

W pradawnych czasach

Kiedy Słowianie mieszkali w lasach

Święta Góra z tradycji ludowej

Znajdowała się w zachodniej części

Puszczy Bukowej.

Tam gdzie mieszkał pustelnik, gdzie kwitł słowiański kult

Rósł Święty Dąb Wielki

Sam Perun naznaczyć go chciał

Więc rozbił go piorunem i dwie części miał.

Lecz drzewo nie obumarło, zrosło się ponownie

Wydawało owoc i rozwijało się gwałtownie.

Gaj ten stał się miejscem kultu

I przybywało tu ludzi multum

Każdy wierzył w przepowiednie

I moc uzdrawiającej wody w dębie.

Po upływie kilku lat, do góry nogami wyrócił się ich świat.

Bolesław nawrócić Słowian chciał, dlatego rycerzy na Świętą Górę wysłał.

Widok bardzo go poruszył i do odwrotu zmusił.

Wszystko było zniszczone i rozrzucone.

Minęły lata i wieki całe Dąb rozpadł się na części małe

Jego szczątki wchłonęła ziemia i nasiona kiełkowały w podziemiach

I tak dzieje zatoczyły krąg wielki

Nich spokoju nie zakłóca człowiek duży i maleńki!